INLEDNING

Nu är jag glad över att få lida för er skull. Och ännu återstår en del av Kristus lidande som jag ska få gå igenom i min kropp för församlingen, hans kropp. Gud har nämligen gett mig i uppdrag att vara dess tjänare för er skull och fullfölja förkunnelsen av Guds budskap. Det är den hemlighet som har legat dold genom tidsåldrar och generationer men nu uppenbarats för hans heliga. Han har låtit dem förstå sin rika och härliga hemlighet bland hedningarna: att Kristus finns i er, härlighetens hopp.

Vi förkunnar honom, vi förmanar alla människor och undervisar dem med all vishet, så att vi kan föra fram dem alla som fullkomliga i Kristus. Det är det målet jag arbetar och kämpar för, med den mäktiga kraft som han låter verka i mig.

Kolosserbrevet 1:24–29

Bibeln beskriver ofta lidandet som en väsentlig del av det kristna livet. Därför bör det vara ett ofta återkommande tema i den kristna tankevärlden och i kristen kommunikation. Men på grund av det ekonomiska överflödet och alla teknologiska landvinningar under 2000-talet, har många börjat betrakta välstånd och bekvämlighet som grundläggande mänskliga rättigheter. Det har gjort att Bibelns budskap om korsets nödvändighet i dag är kulturellt oförenligt med hur många människor tänker. Behovet av mer reflektion i den här frågan har blivit extra akut på grund av att vissa populära kristna lärare påstår att det inte är Guds vilja att troende ska lida. Vissa menar att eftersom Kristus bar förbannelsen i vårt ställe, ska vi inte längre bära den här sidan av förbannelsen – alltså lidandet. Vilket antyder att det är något allvarligt fel i våra liv om vi ändå drabbas av lidande.

Jag har tagit upp frågan om lidande i de flesta av mina tidigare böcker, men jag har känt – och många av mina vänner har sagt till mig – att jag borde skriva en hel bok i ämnet. Jag var tacksam för möjligheten att ägna frågan koncentrerad uppmärksamhet eftersom jag fick en inbjudan från John Piper att tala över ämnet ”Hur ska en pastor dö?” på en pastorskonferens i Bethlehem, USA, i januari-februari 2006. När dr Lane Dennis och Al Fisher från förlaget Crossway Books fick veta att jag skulle hålla den här undervisningsserien, föreslog de att jag skulle utveckla den till en bok. Det är som alltid en glädje att samarbeta med personalen på Crossway, och att än en gång dra nytta av Ted Griffins expertis i ämnet bokutgivning.

Efter den pastorskonferensen har jag talat över samma ämne på många platser. Det mest rörande tillfället var när jag undervisade en grupp pastorer i Kambodja. Många av dem hade lidit oerhört under Dödens fält-åren under Röda khmerernas regim. Det här materialet tycktes hjälpa dem att bearbeta sina upplevelser utifrån Bibelns undervisning.

Samtalssessionerna blev så intensiva att vi tvingades lägga om schemat – en talare var till och med vänlig nog att avstå från sin session för att ge oss mer tid. Märkligt nog tycks undervisningen om att troende inte ska lida över huvud taget växa sig starkare till och med i Kambodja.

Ett av mina tidigaste beslut under förberedelserna för konferensen i Bethlehem var att följa den bibliska principen att inte tala om smärtan utan att även tala om dess välsignelser. Glädje är en av lidandets välsignelser som ofta nämns i Nya testamentet. Bibelordet som jag valde att ta avstamp i – Kolosserbrevet 1:24–29 – nämner glädjen och smärtan tillsammans, och därför bestämde jag mig för att studera både glädjen och smärtan. I den här boken vill vi visa att något är väldigt fel, inte när troende lider, utan när de saknar glädjen i Herren.

Bibeln känner inte till de dystra uppmaningar till pliktmässigt lidande som många förknippar med korset. Bibelns överväldigande attityd till smärta och lidande i en troende människas liv är i stället positiv. Till och med i Uppenbarelseboken färgas lidandets och martyrskapets verkligheter ständigt av tanken på den himmelska belöningen för de trogna, och straffet för de onda.

Min förhoppning är att den här boken ska hjälpa troende att betrakta lidandet som något man kan acceptera och bejaka, eftersom vår allsmäktige Herre har ansett dem värdiga att uthärda det. Vi ska inte söka lidandet, men när det kommer, kan vi se på det med trons ögon. Utan den inställningen till lidandet får vi aldrig uppleva glädjen som Bibeln beskriver som en väsentlig del av det kristna livet. Den store amerikanske Indienmissionären E. Stanley Jones beskriver den här attityden när han säger: ”Uthärda inte oro och problem – använd dem. Ta allt som sker – rättvisor och orättvisor, njutning och smärta, beröm och kritik – se det som en del av syftet med ditt liv, och gör något av det. Vänd det till ett vittnesbörd.”[1]

I dagens kristenhet har vi lagt stor vikt vid lidandets *terapi*, men alltför lite betonat lidandets *teologi*, som egentligen bör utgöra grunden för all terapi för lidande. Utan en tillfredsställande teologi om lidande, undviker kristna människor korset och drar sig undan sin kallelse. Dessutom blir de olyckliga i onödan när de drabbas av lidande. Jag tror att den här boken kan ge människor ett bibliskt perspektiv på lidandet, och därigenom hjälpa dem att bli lyckliga och lydiga troende. Boken tar inte upp alla frågor kring lidandets teologi, i synnerhet inte frågan om varför det finns lidande i världen.[2] Men jag försöker lägga fram en praktisk, kristen teologi kring lidandet, och har presenterat materialet i form av trettio korta, bibliska texter som kan användas som en andaktsbok för en månad.

I år har jag och min fru varit gifta i trettio år, och jag vill därför passa på att uttrycka ett särskilt tack till Gud för min fru, Nelun. På grund av sin kärlek till Gud har hon uthärdat alla prövningar som det innebär att vara gift med en kristen arbetare som har en kallelse som ibland gör livet svårt för henne, och svagheter som helt klart kräver massor av gudomligt tålamod. Jag tackar henne också för att hon läste igenom manuset och kom med värdefulla synpunkter.